

Юлия. (*за себѣ*) Чорта са е зарѣкалъ да са ужене за менѣ, ако да искахъ да го направѣ и за ... (*високо*) като е тѣй, господине, ще Ви опитамъ за сега, можете ли да навивате кѣлба. Ето ви чекръка, нѣ и прѣжда — и сѣдайте на работа.

Илия. Прѣди обѣдъ — сега?

Юлия. Сега, сега!

Илия. Туй е май прикалено.

Юлия. Дума да са не крѣкне. Да видимъ бива ли ви за мѣжѣ.

Илия. (*сѣда и захвища да навива*) пакъ то уплѣчкано и уплѣчкано.

Юлия. Хайде, хайде! Наумѣвамъ още, Г-не, че и братъ ми ще да дойде.

Илия. Братъ ви? че мама каза, той билъ много далечъ отъ тука.

Юлия. Но той си дойде.

Илия. Толкозъ по добръ.

Юлия. Сѣмнявамъ са, защо то той ма е обрѣкѣлъ другиму.

Илия. Но вие не го слушайте.

Юлия. Но той е лютъ и е проболъ нѣколко любовника като васъ.

Илия. у у у у у!

Юлия. Пазете са добръ отъ него — убива ви ако не му угодите (*отива си*)

ЯВЛЕНИЕ ДЕВЕТО.

Илия (*самъ*)

Пакъ защо да не му угодѣ? имамъ парички и мама каза е: Илийко, неслушай никого, дрѣжѣ са за учинайка си — тя ще нарѣди сичко както трѣбва. Дяволска прѣжда! (*призва са*) Като че сѣмъ Яковъ, кой-то пасѣлъ овце те за да му дадѣтъ Рахила. Хе, хе и азъ по би желалъ да пасѣ овце отъ колко то да навивамъ кѣлба — то приспива човѣка (*призва са*) пакъ сѣмъ и гладенъ — е на